

Dr. ALSINA i BOFILL

La sessió monogràfica que anem a tenir duu a debat un tema apassionant: l'envelliment.

Tots nosaltres hem vist i aprofitat l'aparició en els darrers trenta anys de novetats sensorials en el camp terapèutic que ens permeten de dominar avui un ample sector, si no la totalitat, de les infeccions, de modificar substancialment els fenòmens inflamatoris, d'iniciar la lluita antitumoral. Ningú no dubta que en un futur no massa llunyà els metges podran resoldre el més gran nombre de malalties sobrevingudes. Quan això s'esdevindrà quedarà en peu encara el darrer enemic de l'home: la involució, contra el qual tenim la sensació de trobar-nos ara com ara desarmats.

Estudiar aquest procés involutiu en les seves derivacions fisiopatològiques, aprofundir tant com es pugui el seu mecanisme íntim, esbossar el camí per deturar-lo és la línia general de la confrontació que ara obrim. N'hem exclòs a priori l'aspecte anatòmic, tot reconeixent que aquest és la base de les deficiències funcionals. Així i tot el tema és tan vast que no serà possible de tractar-lo ni en tota la seva extensió ni en tota la seva profunditat. Adhuc amb aquesta limitació ens ha semblat que tenia una perfecta adequació al marc de la SOCIETAT DE BIOLOGIA i per a tots els biòlegs un extraordinari interès.

Començarà el Dr. LLOVERAS exposant-nos els **aspectes generals de la involució funcional**

Dr. LLOVERAS

El meu desig seria de donar, en aquesta introducció, una definició del tema *Involució funcional*, vàlida des del punt de vista conceptual i útil per als esquemes interpretatius i d'aplicació pràctica que tot metge ha